

King Pari of Parambu

M. Ancy Sahaya Nithu

Reg.no: 241131501014 , Research Scholar
Department of Tamil, S.T. Hindu College, Nagercoil
Manonmaniyam Sundaranar University, Tirunelveli

Dr. R.N. Sreekala

Assistant Professor, Department of Tamil, S.T. Hindu College, Nagercoil
Manonmaniyam Sundaranar University, Tirunelveli

Abstract

Tamil literature isn't merely a simple expression of language; it's the very lifeblood of a society, a people, and a culture. Sangam literature stands as its foundational stage. The kings, poets, daily lives, natural landscapes, and human relationships depicted in Sangam poetry provide us with grand traditions that are still relevant for study in the modern world. Among the kings celebrated in Sangam poems, 'Velpari' holds a significant place. Whenever Sangam literature mentions Pari, he is described as the most generous of patrons, the embodiment of compassion, a lover of nature, and someone deeply connected with his people. A novel written with Velpari as its central character functions as both a historical document and a work of literary art. The author skillfully combines evidence from Sangam literature, historical facts, and traditional tales to create a narrative that is both accessible and imaginative for the reader. In this way, the novel acts as a bridge between ancient Sangam history and modern literary art. It not only accurately portrays ancient history but also transforms into an insightful book essential for humanity today. Its love for nature is connected with modern environmental protection movements. Velpari's concern for his people's welfare is linked to concepts of human rights and social justice. Thus, examining the Velpari novel through the lens of contemporary Tamil research provides us with a new world of thought. This is a timeless creation that seamlessly connects the beauty of the past, the challenges of the present, and the opportunities of the future. It rescues our ancient literature from a purely historical perspective and helps us understand it by linking it with modern life principles. Through this effort, it connects the profound depth of our ancient literary tradition with the complexities of contemporary life.

Keywords: Parambu, Hospitality, Charity, Friendship, System of governance

References

1. Adikalasiriyar, Tolkappiyam Porulatikaram Ceyyuliyal Ilampuranaar Urai , Tanjavur: Tamil University Press, 1985.
2. Amutha, C., "Societal Thoughts in Ancient Literature." International Journal of Tamil Studies, Accessed September 11, 2020.
3. Ilavarasi, "Tribal Life in the Novel Velpari." International Journal of Tamil Language and Literature, Accessed June 2022.
4. Kandasami Mudaliar, Sirupanatrupadai Vilakkam, Madras: Ottrumai Office, Thyagaraya Nagar, 1947.
5. Kavitha, C., "Religion as Depicted in Literature." Sunlax International Journal of Tamil Studies, Accessed January 2018.

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/zenodo.17255923>

6. Kanaka., “The Life of the Parambu People in the Novel Velpari.” Pranav Tamil Studies Journal, Accessed April 2023.
7. Kuppusamy Pillai. Sangam Kala Vallalkal,. Chennai: Ammaiyapparakam, 77 Avathanam, July 1951.
8. Sanjeevi, N, ,Sangakala Sanrorkal. Chennai: Pari Nilayam, 59 Broadway, 3rd Edition, 1958.
9. Subramania Bharati, C, Bharathiyar Kavithaigal,. Chennai: Vikatan Publications, 757 Anna Salai.
10. Puliur Kesikan., Purananuru Moolamum Uraiyum. Chennai: Sarada Pathippagam, G4 Santhi Apartment, Royapettah, December 2010.
11. Mahalakshmi, , “Pari’s Hospitality as Depicted in the Novel Velpari.” Indian Journal of Tamil Studies, Accessed November 2024.
12. Manickam, V, ,Tamil Kadal. Chidambaram: Meyyappan Pathippagam, 53 Puduthuru, 2nd Edition, 2005.
13. Radhika Lakshmi, Tha. “Kapilar and Pari’s Friendship.” Arima Nokku Journal, Accessed June 2024.
14. Lakshmanan, , “A Study of the Philanthropist Pari and Parambu Malai.” International Journal of Arts and Culture, Accessed February 2023.
15. Venkatesan, , Veerayuga Nayagan Velpari. Chennai: Vikatan Publications, 757 Anna Salai, 5th Edition, November 2020.

பறம்பின் மன்னன் பாரி

மா. ஆன்சி சகாய நிது

பதிவு எண்: 241131501014 முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்க்கலை ஆய்வகம், தெ. தி. இந்துக் கல்லூரி, நாகர்கோவில்
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

முனைவர் இரா.நி. ஸ்ரீகலா

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்
தெ. தி. இந்துக் கல்லூரி, நாகர்கோவில்
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியம் என்பது சுமாரான மொழி வெளிப்பாடு அன்று. அது ஒரு சமூகத்தின், ஒரு இனத்தின், ஒரு கலாச்சாரத்தின் உயிர் மூச்சு. சங்க இலக்கியம் அதில் முதன்மையான கட்டமாக விளங்குகிறது. சங்க பாடல்களில் சித்தரிக்கப்படும் மன்னர்களும், புலவர்களும், மக்கள் வாழ்வும், இயற்கைச் சூழலும், மனித உறவுகளும் நவீன உலகத்திலும் ஆராயப்படக்கூடிய மாபெரும் மரபுகளை நமக்கு வழங்குகின்றன. இத்தகைய சங்கப் புலவர்களின் பாடல்களில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றவர் வேள்பாரி என்னும் மன்னன். சங்க இலக்கியங்கள் பாரியைப் பற்றி கூறும்போதெல்லாம், அவர் வள்ளல்களின் வள்ளல், கருணையில் கருணை, இயற்கையை நேசிப்பவர், மக்களோடு ஒன்றிணைப்பவராகவே வர்ணிக்கப்படுகிறார். வேள்பாரியை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ள நாவல் ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகவும், ஒரு கலை இலக்கியமாகவும் திகழ்கின்றது. நாவலின் ஆசிரியர் சங்க இலக்கியங்களில் கிடைக்கும் சான்றுகளையும் வரலாற்றுச் செய்திகள் பாரம்பரியக் கதைகள் ஆகியவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து வாசகர்களுக்கு எளிமையாகவும் கற்பனைத் திறனுடனும் கலந்துரையாடுகின்றார். இவ்வாறு நாவல் சங்க வரலாற்றுக்கும் நவீன கலை இலக்கியத்திற்கும் பாலமாகச் செயல்படுகிறது. பழைய வரலாற்று கதையாக மட்டுமல்லாமல், இன்றைய மனித குலத்திற்கு தேவையான விழிப்புணர்ச்சி நூலாகவும் மாறுகிறது. இயற்கை நேசம், இன்றைய சூழல் பாதுகாப்பு இயக்கங்களோடு தொடர்பு படுத்தப்படுகிறது. வேள்பாரியின் மக்கள் நலம் கருதும் மனப்பான்மை, மனித உரிமை, சமூக நீதி சிந்தனைகளோடு இணைக்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக சமகால தமிழாய்வுச் சிந்தனைகளோடு வேள்பாரி நாவலை ஆராய்வது நமக்குப் புதிதான ஒரு சிந்தனை உலகைக் காட்டுகிறது. இது கடந்த காலத்தின் அழகையும் நிகழ்காலத்தின் சவால்களையும் எதிர்காலத் தின் வாய்ப்புகளையும் ஒருங்கே இணைக்கும் எக்காலத்திலும் பொருந்துவதான படைப்பு. நம் பழைய இலக்கியங்களை வெறும் வரலாற்று பார்வையிலிருந்து மீட்டெடுத்து அவற்றின் நவீன வாழ்க்கை நெறிகளோடு இணைத்து உணரச் செய்கிறது. இதன் மூலம் நம் தொன்மையான இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் ஆழத்தையும் சமகால வாழ்வின் சிக்கல்களையும் இணைத்து உணர்த்தும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: பறம்பு, விருந்தோம்பல், ஈகை, நட்பு, ஆட்சி முறை

முன்னுரை

சங்க இலக்கிய காலம், தமிழரின் வரலாற்றில் பொற்காலமாகப் போற்றப்படுகிறது. அந்த காலத்தில் பல அரசர்கள் தங்கள் வீரத்தாலும் ஆட்சித்திறமையாலும் புகழ்

பெற்றனர். ஆனால் அவர்களுள் தனித்துவமாகத் திகழ்ந்தவர் பறம்பின் மன்னன் வேள்பாரி. வெறும் அரசன் மட்டுமன்று, மக்களின் துயரத்தைத் துடைக்கும் தந்தை, கருணை நிறைந்த

தானவீரன், இயற்கையோடு ஒன்றிப் பழகிய பெருந்தகை என்றும் தமிழர் வரலாற்றில் போற்றப்படுபவரும் ஆவார். முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்தவர் என்ற புகழ் பாரியின் பெருந்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறது. ஆதரவற்றோருக்குத் துணை நின்றும், ஏழைகளுக்கு செல்வமாய் இருந்தும், புலவர்களை ஆதரித்தும், இயற்கை நேசித்து வாழ்ந்த பறம்பின் பாரி மன்னன் சங்க இலக்கியத்தில் மிகவும் சிறப்பாக விளங்கியவர். ஆட்சிக் காலம் பொருளாதாரச் செழிப்பிலும் பண்பாட்டு வளத்திலும் நிறைந்து விளங்கியதன் காரணமாகவே கடையேழு வள்ளல்களில் ஒருவராக கருதப்பட்டார் பாரி. இத்தகைய சிறப்புமிக்க பறம்பின் மன்னன் பாரியின் மான்பை விளக்குவதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பறம்பை நேசிப்பவன்

இயற்கை இறைவனின் இணையில்லா ஒவியம் என்பது இயற்கை பற்றிய அழகிய பொன்மொழி. இப்பூமியானது இயற்கையின் கொடைகளால் நிறைந்துள்ளது. இயற்கையில்லாமல் மனிதனால் வாழ முடியாது. பறம்பு மலையின் அழகைகண்டுமகிழ்ந்தார்களிலர். அவர் கூறியது கபிலர் வாழ்ந்த காலம் தமிழ் மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த இன்ப வாழ்க்கை நடத்திய காலம். (சங்க காலச் சான்றோர்கள் பக்கம் 4) இயற்கையின் இன்ப வளம் கொழிக்கும் பறம்பு மலையின் அழகையெல்லாம் கற்றவர் உளம் தழைக்க உடல் சிலிர்க்க உயிர் இனிக்கப் பாடுகிறார் கபிலர். குறிஞ்சி அழகெல்லாம் பருகிப் பண்பட்ட கபிலர் பெருமானார் கருவி கானம் கண் திறந்து பாரின் கருணை போல மாரி பொழியும் காலத்து அம்மலையின் இயற்கை அழகெல்லாம் படமாக்கிக் காட்டும் பாண்மையினை மறத்தலும் எளிதோ (சங்க காலச் சான்றோர்கள் பக்கம் 5) என்று இயற்கை வளத்தை மிக அழகாக

வருணிக்கிறார் கபிலர். பறம்பு மக்கள் இயற்கையையே அரணாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். பறம்பு மக்கள் ஆசையின் பொருட்டு சேமித்து வைக்காமல் உழைத்தனர். ஒவ்வொருவருக்கும் எனத் தனித்த சொத்தும் எப்பாடுபட்டாயினும் அதை சேமித்து பெருக்க வேண்டும் என்ற பெருந்தாகவும் இங்குஇல்லை. (வேள்பாரிநாவல்பக்கம் 92) என்ற நாவல் வரிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இயற்கையின் பின்னால் ஓடியாடிக் களித்து வாழ்ந்துள்ளனர். ஆனால் பணம், பொருள், சொத்து சேர்க்க வேண்டுமென பொருளாதாரத்தின் பின்னால் சமகாலம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய நிலைக்கு மாறுபட்டுப் பார்க்கப்பட்டதை இயற்கை வழங்குகிறது நாம் வாழ்கிறோம் இடையில் விற்கவும் வாங்கவும் நாம் யார்? (வேள்பாரி நாவல் பக்கம் 14) என்ற வரிகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. இன்று உலக நாடுகள் மிகவும் ஆபத்தான அணு ஆயுதங்களை உருவாக்கிப் போரிட்டு கொன்று குவித்து பின்பு அவை ஏற்படுத்தும் நச்சுகளால் உயிர் வாழ போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் பறம்பு மக்கள் ஆபத்து ஏதேனும் வந்தால் மட்டுமே தம்மை காப்பதற்காக எதிர்த்துப் போராடினர். பண்டைய மக்களின் புற வாழ்வியல் கூறுகளான அரண் ஆயுதம், மருத்துவம், வணிகம் முதலான அனைத்தும் இயற்கையோடு இயந்து இயற்கை சார் வாழ்க்கையாகவே பறம்பு மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை இந்நாவல் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பாரியின் பண்பு

சங்க இலக்கியங்கள் பாரியின் சிறப்பைப் பலவாறு சிறப்பித்துள்ளனர். மூவேந்தர்களும் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்த ஒரே வீரன் பாரி ஆவான். ஒரு இனக்குழுவின் தலைவனாக இருந்து கொண்டு பல்வேறு இன குழுக்களையும் ஆதரித்து இனக்குழு வாழ்வியல் மறைந்து போகாமல் காத்தவரே.

காட்டையே அரணாகக் கொண்டு தன்னிறைவான அரசை நிறுவிய போதும் காட்சிக்கு எளிய தலைவனாக மக்களோடு மக்களாக கலந்து வாழ்ந்தவர் பாரி.

வேள்பாரி மன்னன்

வேள்பாரி மன்னன் ஆட்சி செய்து வந்த பறம்பு மலை ஆளுமையில் 300க்கும் மேற்பட்ட சுற்று வட்டார கிராமங்கள் இருந்தன. மன்னன் பாரி வீரத்தில் சிறந்தவனாக விளங்கினாலும் தான தருமத்தில் அள்ளிக் கொடுப்பதில் பாரிக்கு நிகர் எவருமில்லை. சங்க காலத்தில் பறம்பு மலை எனவும் பின்னர் திருநெலக்குன்றம் எனவும் சமய இலக்கியங்களில் திருக் கொடுங்குன்றம் எனவும் பெயர் பெற்ற இம்மலை தற்போது பிரான்மலை எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.

ஈண்டு நின் தோர்க்கும் தோன்றும்,

சிறுவரை சென்று நின்றோர்க்கும் தோன்றும்.

(புறநானூறு பாடல் 114:1-5 பக்கம் எண் 130)

என்று கபிலர் பாடல் குறிப்பிடுவது போலவே 2450 அடி உயரத்துடன் நெடுந்தாரத்தில் இருந்து பார்க்கவும் தெரிவதாக இம்மலை அமைந்துள்ளது. வள்ளல்கள் எல்லாரையும் விட உயர்ந்தவனாக பாரியை தமிழ்ச் சான்றோர்கள் போற்றுவர். அதற்குக் காரணம் அப்பெருமன்னன் படர்வதற்குக் கொழு கொழும்பின்றித் தவித்த முல்லைக்கொடிக்குத் தான் ஏறி வந்த தேரினையே ஈந்த புகழ்ச் செயலே காரணம் என்பர். தேரை ஈந்த சிறப்பால் பாரி வள்ளல்களிலேயே தலை சிறந்தவனாக போற்றப்படுகிறார்.

..... சுரும்புண

நறுவீ யுறைக்கு நாக நெடுவழிச்

சிறுவீ முல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய

பறம்பிற் கோமான் பாரியும்

(சிறுபாணாற்றுப்படை 87 முதல் 91)

பாரியின் ஈகை

சங்கப் புலவர்கள் மன்னனை புகழ்ந்து பாடி பரிசில்கள் பெற்று தம் பெரும் சுற்றத்தாரின் வறுமையைப் போக்கி வாழ்ந்தனர். கபிலர் பாரின் வள்ளன்மையின் சிறப்பை பாட வந்து, பாரின் மேன்மை உணர்ந்து மயங்கியதால் தன் வாழ்க்கையை பாரியுடன் செலவழித்தார். பாரியைக் கபிலர் இகழ்வது போலப் புகழும் முறையில் ஓர் அழகிய பாட்டையும் பாடி பாரியின் கொடைத் திறனை சிறப்பித்துள்ளார். உலகில் பொதுமக்களும் புலவர் பெருமக்களும் பாரி பாரி என்று இவரையே கொடைக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் புகழ்ந்து பேசுகின்றனர்.

பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி

ஒருவர் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்

பாரி ஒருவனும் அல்லன்

மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகு புரப்பதுவே

(புறநானூறு பாடல் எண் 107 பக்கம்

எண் 134)

அருவி நீரைவிட இனிய மென்மையுடைய வேள்பாரியைப் பாடி சென்றால் பலவற்றையும் பரிசாக பெறுவாய் என்பதை

நீரினும் இனிய சாயற்

பாரி வேள்பால் பாட்டினை செலினே

(புறம் பாடல் எண் 15 :7 - 8 பக்கம் எண் 123)

என்ற புறநானூறு பாடல் வரிகள் சுட்டு கின்றன. கொடையாகக் கொடுப்பது ஒரு மிகப் பெரிய நற்செயலாகும் என்பது யாமறிந்த உண்மையை. நாம் பெற்ற செல்வங்கள் எல்லாம் மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதற்கே.

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு

(திருக்குறள் 222)

என்று குறிப்பிடுவது நாம் ஈட்டும் செல்வம் மற்றவருக்கும் கொடுப்பதற்கே என்கிறார். கொடை குறித்து புறநானூற்றுப் பாடல் கூற்று

கொள்ளானக் கொடுத்தல் உயர்ந்ததன்று

(புறம் பாடல் எண் 24 :3 பக்கம் எண் 215)

இதோ வாங்கிக் கொள் என்று நாமே முன்வந்து கொடுப்பது மிகச்சிறந்தது என்கிறார்.

**பறம்பு பாடினார் அதுவே அறம்பூண்டு
பாரியும் பரிசிலர் இரப்பின்**

**(புறம் பாடல் எண் 108: 4 - 5
பக்கம் எண் 125)**

கேட்போருக்கு மட்டுமின்றி கேட்காமலே கொடுப்பது வள்ளல். இதுவே பாரியின் தனிச்சிறப்பு. அது மட்டுமின்றி அவர் தனது தேசத்தில் உள்ள எல்லா குதிரைகளுக்கும் காலில் அடிபட்டு இருக்கிறதை கண்டு அது என்னவென்று விசாரித்தபோது தான் தெரிந்தது, நாம் குறிஞ்சி நிலப் பகுதியில் இருக்கிறோம், மலையின் மீது மேலேயும் சிழேயுமாக குதிரைகள் செல்ல வேண்டி இருக்கிறது, வேகமாக செல்வதால் பாறைகளால், குதிரைகளுக்கு காலில் அடிபட்டு இருக்கிறது, என்று உணர்ந்த பாரி, சிறிது நேரம் சிந்தித்து விட்டு, குதிரையின் கால்களில் கவசம் அணியுங்கள், அது குதிரையின் முட்டி வரை இருக்க வேண்டும் என்றார். அவ்வாறு விலங்குகள் மீதும் பற்று உடையவர்.

நட்பில் சிறந்தவன்

செம்மொழியான தமிழ் மொழியின் பெருமையைப் பறைசாற்றும் இலக்கியங்களுள் தலையாய சங்க இலக்கியத்தில் கவிப்பாடி புகழ்பெற்றவர் கபிலர். சங்கப் புலவர்களில் மிகுதியான பாடல்களை பாடி நட்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாய் திகழ்ந்தவர். பாரியோடு வாழ்ந்தது கபிலருக்கும் சிறப்பு பாரிக்கும் சிறப்பு சங்க புலவர்களுள் தலைசான்றவர் கபிலர். புதுக்கூர்மையும் பாடும் வளமும் நிறைந்தவர். யாரேனும் பாட்டெண்ணிக்கை மிகப் பாடியவர். யாரினும் சிறந்த வள்ளல் பாரின் வாழ்க்கைத் தோழர். இவர் தம் ஓங்குயர் சிறப்புக்குப் பாடும் வன்மை ஒரு காரணம். பாரியின் உயிர்த் தோழமையும் ஒரு காரணம். புலவரைப் பாடிய பெருமையோடு பலரால் பாடப்பெற்ற பெருமையும் உடையவர் கபிலர். கபிலரின்

செய்யுட்களை ஆராயுமுன் அவர்தம் நல்லிசை நம்மை ஆட்கொண்டு விடுகிறது. (தமிழ்க் காதல் வ. சுப மாணிக்கம் பக்கம் 273). பாரியின் அன்பிற்கு கட்டுப் பட்டு கபிலர் பறம்பு மலையிலேயே குடி கொண்டார். கபிலர் வேள்பாரியின் அவைகளப் புலவராகவும், அமைச்சராகவும் நல்ல நண்பராகவும் விளங்கினார். பாரியின் பெருமைகளைப் பல பாடலில் சிறப்பித்துள்ளார். நாட்டு வளமும் வீரத்தைப் பற்றியும் கொடைச் சிறப்பையும் மகளிர் மாண்பு பற்றியும் பாடியுள்ளார். நீங்கள் எவ்வளவு நாள் முயற்சி செய்தாலும் பாரியை வெற்றி பெற முடியாது.

**மரந் தொறும் பிணித்த களிற்றினர் ஆயினும்
புலந்தொறும் பரப்பிய தேரின் ஆயினும்
தாளில் கொள்ளலிர் வாளின் தாரலன்
யான் அறிகுவென் அது கொள்ளும் ஆறே
சுகிர்புரி நர்பின் சீறியாழ் பண்ணி
விரையொலி கூந்தல் விறலியர் பின்வர
ஆடினார் பாடினார் செலினே
நாடும் குன்றும் ஒருங்கு ஈயும்மே**

(புறநானூறு பாடல் எண் 109:

11 -18 பக்கம் 126)

என்று பாரின் புகழைக் கபிலர் பாடியுள்ளார்.

பாரியின் விருந்தோம்பல்

தொல்காப்பியர் பார்வையில் “விருந்து” என்ற சொல் “புதியது” என்ற பொருளிலேயே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை

விருந்தேதானும்

புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே

(தொல்காப்பியம் பாடல் 231

பக்கம் 426)

என்ற அடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. புதிதாய் வந்தோர்க்கு உணவு கொடுத்தல் என தமிழ் மொழி அகராதியும் குறிப்பிடுகின்றன. ஆகவே விருந்து என்னும் சொல் புதுமையைக் குறிக்கும் என்றும், இச்சொல் பின்னாளில் ஆகுபெயராகி விருந்தினரைக்

குறித்து வழங்கலாயிற்று. கபிலர் பறம்பு மலைக்குச் செல்லும் வழியில் பல சந்தேகங்கள் கேள்விகள் எழுப்பினார். பாரி விருந்தினரை நிர்வாகிப்பதில் தேர்ந்தவர் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் வள்ளல் தன்மை என்பது நிர்வாகத் திறமை அல்ல. அது குழந்தையின் குரல் கேட்ட கணத்தில் பால் கசியின் தாயின் மார்பைப் போன்றது. (வேள்பாரி நாவல் பக்கம் 34). பல தடைகளைக் கடந்து தன்னைக் காண வந்திருக்கும் கபிலரை இனியும் துன்பப்பட விடக்கூடாது என்று தன் தோளிலேயே பறம்பு வரை கொண்டு சென்ற பாரியின் பண்பு போற்றுவதற்கு உரியது. கபிலரின் வருகை காட்டின் திருவிழா என்று பாரி சொன்ன சொல்லிலிருந்து அது தொடங்கியது. காட்டின் விழா என்றால் அதன் முதல் வெளிப்பாடு, வேட்டை தான். பெரும் உற்சாகத்தோடு பல குழுக்கள் வேட்டைக்குப் புறப்பட்டுப் போகும். சொல்லி வைத்த பொழுதுக்குள் ஊர் வந்து சேர வேண்டும். வேட்டையில் சிக்கும் சிறந்த விலங்கு எதுவோ அதுதான் அன்றைய விருந்தை தீர்மானிக்கும். (வேள்பாரி நாவல் பக்கம் 90). மிகப்பெரிய பேரரசர்களோடு விருந்துண்ட கபிலருக்கு பாரியின் விருந்தோம்பல் புதிதாக இருந்தது. பேரரசர்களின் விருந்து அதிகார மற்றும் ஆடம்பரமாக இருந்தது. ஆனால் பாரியின் விருந்தோ பேரன்பின் வடிவமாகவே இருந்தது, என்று தன்னில் நினைத்துக் கொண்டார்.

**ஒருநாட்செல்லலம் இருநாட்செல்லலம்
பன்னாள் பயின்று பலரோடு செல்லினும்
தலைநாள் போன்ற விரும்பினன் மாதே
(புறநானூறு பாடல் 101: 1- 5
பக்கம் 120)**

என்ற வரிகள் கபிலருக்கு விருந்து படைத்து பகிர்ந்து அளித்து தான் உண்ணாமல் விருந்தினர்களை உண்ண வைத்து மகிழ்வித்த பாரியின் பாங்கு நோக்கத்தக்கது. விருந்தளித்தல் உபசரித்தல் ஆகிய பண்பாடு தமிழ் மக்களின் வாழ்வில் இரண்டற கலந்த ஒன்று.

தமிழர்களை அடையாளப்படுத்துவதே இப்பண்புகள். தான் பெயரளவில் மட்டுமே அறிந்து வைத்திருந்தவர்களின் சந்திப்பு, மனப்பிம்பங்களை தகர்த்தெறிந்த பேரன்பின் வெளிப்பாடாகவே விருந்தோம்பல் இருக்க வேண்டும். காலம் மாற்றம் காரணமாக இப்பண்பு தமிழர்களிடையே அருகி வருவதைக் காண முடிகிறது. புதியவர்களை விருந்தினர் என அழைக்கும் மரபு மாறி தம் உற்றார் உறவினர்களை விருந்தினராக அழைக்கும் மரபு தோன்றி விட்டது. முன்பின் அறிமுகமில்லாதவர்களை வரவேற்று உணவு அளிக்க அச்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்களால் தங்களுக்கு ஏதேனும் பாதிப்பு ஏற்படும் என்ற தயக்கம் இருப்பதால் விருந்தாமல் பண்பு படிப்படியாக குறைந்து வருகிறது. தற்போது விருந்தோம்பல் என்பது செல்வ செழிப்பை காட்டுவதற்காகவும் பயனை எதிர்பார்த்து செய்வதாகவும் உள்ளது.

**பறம்பின் வியத்தகு விதிகளற்ற ஆட்சி முறை
ஆட்சியாளர்களால் மக்கள் ஆளப்பட்டு
வருகிறார்கள். பறம்பு மலையை ஆட்சி
செய்தான் பாரி. வேளிர் குலத்தின்
42 வது குலத் தலைவன்**

(வேள்பாரி நாவல் பக்கம் 57)

**முரசு கடிப்பு இகுப்பதும், வால் வளை
துவைப்பவும்**

**அரசுடன் பொருத அண்ணல் நெடு வரைக்
கறங்கு வெள்அருவி கல்அழைத்து ஒழுகும்
பறம்பின் கோமான் பாரியும்**

(புறநானூறு பாடல் 158: 14

பக்கம் 171)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலில் பெருஞ்சித்திரனார் குமணனுக்கு முன் மாண்டுபோன கடையேழு வள்ளல்களை குறிப்பிடுகையில் பாரியை முதலாவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பறம்பு நாட்டில் ஆட்சி முறை அதற்கு விதிவிலக்கு எனலாம். அதிகாரம் இடம் பெறாத இடத்தில் அன்பு மட்டுமே தழைத் திருக்கும். எல்லாமே அன்பு மயமாக திகழும் ஓர் உலகமாக பறம்பு விளங்கியது. அங்கு

விதிகளும் இல்லை. தண்டனைகளும் இல்லை. தலைவன் முதல், கடை நிலை வீரன் வரை அனைவரும் சரிநிகர். இதனை நாடென்பது அரசும், அரச நிதியும் தான் என்று விதி செய்பவர்களுக்கு மத்தியில் நாடென்பது அரசற்ற மக்களின் ஆதி நிலம் எனப் பாரி நிலை நிறுத்தியுள்ளான். (வேள்பாரி நாவல் பக்கம் 95) என்ற நாவல் வரிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. சமூகச் சமநிலையை நிலைநாட்டும்பொருட்டுப்பெரும்பாலான சமுதாயங்கள் அவற்றிற்கு ஏற்புடைய அதிகார முறையைச் செயல்படுத்துகின்றன. என்று குறிப்பிடுகிறார். அவனோடு (பாரியோடு) அமர்ந்து கள் அருந்தும் நாள் தான் வாழ்வின் திருநாள் (வேள்பாரி நாவல் பக்கம் 38) என்று பறம்பின் கடைநிலை வீரன் கூறுகிறான். உனக்கு கள் ஊற்றிக் கொடுக்கும் நாள் தான் என் வாழ்வின் திருநாள் (வேள்பாரி நாவல் பக்கம் 117) என்று பறம்பின் தலைவன் கூறுகிறான். நாவல் எடுத்துரைக்கும் நிகழ்வு பறம்பு நாட்டின் சமநிலைக்கும் ஆட்சியாளனின் எளிமைக்கும் சான்றாக அமைகின்றது.

எல்லோரு மோர்குலம் எல்லாரு மோரினம்

எல்லோரு மிந்திய மக்கள்

எல்லோரு மோர்நிறை எல்லோரு மோர்விலை

எல்லோரும் இன்னாட்டு மன்னர்கள்

(பாரதியார் கவிதைகள் பக்கம் 55)

என்ற பாரதியின் வரிகளுக்கு எடுத்துக்காட்டாய் பறம்பு நாடு இருந்தது. பறம்பு மலைக்கு கபிலரை கூட்டிச் செல்லும் போது பாரியின் புகழை பற்றி மட்டுமே சொல்லிக் கொண்டிருந்தான் நீலன். தனியொரு வீரன் நாட்டை ஆளும் தலைவனை இவ்வளவு நேசிப்பதா பிற நாட்டில் அரசனுக்கும் அரசத் தொழில் செய்யும் வீரர்களுக்கும் குடிமக்களுக்கும் இடையே இல்லாமல் போன அன்பு மயமான ஓர் அடிச்சரடு பறம்புநாட்டில் இருப்பதைப் பார்த்தார் கபிலர். (வேள்பாரி நாவல் பக்கம் 38) இந்நாவல் வரிகள் பறம்பு மக்கள் தன்

தலைவனை அன்பு செய்யும் விதம் கபிலர் உணர்ந்ததை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் வேள்பாரி மனிதநேயம் நிறைந்த தலைவன். இயற்கையும் உயிரினங்களையும் மனிதர்களையும் சமமாக நேசித்த அரசன் என்ற புகழ் வேள்பாரிக்கு உரியது. அவர் வழங்கிய வள்ளல் பண்பு, கபிலருடன் கொண்ட நட்பு, குடிமக்களுக்காக செய்த தியாகம் ஆகியவை காலத்தை தாண்டியும் வாழும் பண்புகள் ஆகின்றன. பறம்பு மலைக்கு உயிர் கொடுத்து இயற்கையை அழிக்காமல் காத்தவர். வேள்பாரியின் பெருமை அவரது அரசாட்சியில் மட்டுமில்லை. மாறாக மனிதநேயம், நட்பு, தியாகம், வள்ளல் பண்பு, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு போன்ற நிலையான பண்புகளில் வெளிப்படுகிறது. கபிலருடன் கொண்ட நட்பு, எவரையும் புறக்கணிக்காத மனப்பான்மை, தனது குடிமக்களை துன்புறுத்தாமல் காப்பதற்கான தன்னலம் மறந்த ஆட்சி இவை அனைத்தும் அவரை சிறந்த தலைவராக நிலைநிறுத்துகின்றன. இன்றைய உலகம் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் இயற்கை அழிவு, சமூக அநீதி ஆகியவற்றுக்கு தீர்வாகவே வேள்பாரியின் வாழ்வியல் சிந்தனைகள் திகழ்கின்றன. மனிதன் இயற்கையோடு இணைந்தால் மட்டுமே சமுதாயம் செழிக்கும் என்ற செய்தி வேள்பாரி வாழ்வின் வழியாக வெளிப்படுகிறது. இதனால் அவர் சுற்றுச்சூழலில் முன்னோடியாகவும், மனிதநேயத்தின் அடையாளமாகவும் திகழ்கின்றார். வேள்பாரியைப் பற்றிய சமகால தமிழாய்வு அவரின் வரலாற்று சிறப்பை மட்டும் சுட்டிக்காட்டுவதல்ல, மாறாக இன்றைய தலைமுறைக்கு உரிய வாழ்க்கையை பாடங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் இயற்கையை நேசித்தது போல் நாம் பசுமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அவர் நட்பை நிலை நிறுத்தியது போல் நாம்

மனிதநேயத்தை பேண வேண்டும். அவர் தியாகம் செய்தது போல் சமூக நலனுக்காக வாழ வேண்டும். இதனால் வேள்பாரி என்பது கடந்த கால வரலாற்று முகம் அல்ல இன்றைய சமூகத்துக்கே வழிகாட்டும் சிந்தனை என்பது இக்கட்டுரை வழியாக நாம் தெரிந்து கொண்ட உண்மை.

துணை நூற்பட்டியல்

1. அடிகளாசிரியர், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல் இளம்பூரணர் உரை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மறு தோன்றி அச்சகம், தஞ்சாவூர் 1985.
2. அமுதா சி, பழங்கால இலக்கியங்களில் சமுதாய சிந்தனைகள், சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ் செப்டம்பர் 11, 2020 அன்று அணுகப்பட்டது.
3. இளவரசி இரா, வேள்பாரி நாவலில் இனக்குழு வாழ்வியல் வாழ்வியல், தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ், ஜூன் 2022 அன்று அணுகப்பட்டது.
4. கந்தசாமி முதலியார், சிறுபாணாற்றுப்படை விளக்கம், ஒற்றுமை ஆபீஸ், தியாகராய நகர் மதராஸ் 1947.
5. கவிதா சி, இலக்கியங்கள் காட்டும் சமயம், சன்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், ஜனவரி 2018 அன்று அணுகப்பட்டது.
6. கனகா, வேள்பாரி நாவல் காட்டும் பரம்பு மக்களின் வாழ்வியல், பிரணவ் தமிழியல் ஆய்விதழ் ஏப்ரல் 2023 அன்று அணுகப்பட்டது.
7. குப்புசாமி பிள்ளை, சங்க கால வள்ளல்கள், அம்மையப்பரகம், 77., அவதானம், சென்னை ஜூலை 1951.
8. சஞ்சீவி ந, சங்ககாலச் சான்றோர்கள், பாரி நிலையம் 59, பிராட்வே சென்னை மூன்றாம் பதிப்பு 1958.
9. சுப்ரமணிய பாரதி சி., பாரதியார் கவிதைகள், விகடன் பிரசுரம்., 757, அண்ணா சாலை சென்னை.
10. புலியூர்க் கேசிகன், புறநானூறு மூலமும் உரையும்., ஜி4, சாந்தி அடுக்கம்., ராயப்பேட்டை, சாரதாப்பதிப்பகம், டிசம்பர் 2010 சென்னை
11. மகாலட்சுமி சு., வேள்பாரி புதினம் காட்டும் பாரியின் விருந்தோம்பல், இந்தியத் தமிழ் ஆய்விதழ் நவம்பர் 2024 அன்று அணுகப்பட்டது.
12. மாணிக்கம் வ.சு., தமிழ்க்காதல், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 53, புதுத்தெரு சிதம்பரம் 608 001, இரண்டாம் பதிப்பு 2005
13. ராதிகா லட்சுமி த., நட்புறவில் கபிலர் பாரி அரிமா நோக்கு ஆய்விதழ், ஜூன் 2024 அன்று அணுகப்பட்டது.
14. லட்சுமணன் ம, வள்ளல் பாரியும் பறம்பு மலையும் ஓர் ஆய்வு, நிலம் சர்வதேச கலை மற்றும் கலாச்சார ஆய்விதழ், பிப்ரவரி 2023 அன்று அணுகப்பட்டது.
15. வெங்கடேசன் சு. வீரயுக நாயகன் வேள்பாரி விகடன் பிரசுரம், 757, அண்ணா சாலை சென்னை, 5 ஆம் பதிப்பு, நவம்பர் 2020.